

ת"פ 32343/05/13 - מדינת ישראל נגד נ' נ'

בית משפט השלום באילת

11 פברואר 2015

ת"פ 32343-05-13 מדינת ישראל נ' נ'

בפני כב' השופטת ש. שטרית, סגנית נשיאה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד איציק אלפסי

נגד

הנאשם:

נ' נ'

ע"י ב"כ עו"ד איציק כהן

גזר דין

1. לאחר תיקון כתב האישום נגדו, הודה והורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ובתקיפה סתם של בת זג - עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין.

2. על פי החלק הכללי שבכתב האישום המתוקן, הגב' ח' ח' (להלן: **מתלוננת 1**) והנאשם היו נשואים במועדים הרלוונטיים לכתב האישום. בתאריך 15.5.2013 התארחו השניים בבית מלון "הרודס" באילת, מתלוננת 1 סיפרה לק' ב' מי ששמשה אותה עת קצינת בטחון של המלון (להלן: מתלוננת 2) שהנאשם זרק את חפציה האישיים מהחדר ונעל את הדלת בפניה. המתלוננת 2 הגיעה עמה לחדר והקישתה על הדלת, הנאשם סרב לפתוח את הדלת, ולפיכך מתלוננת 2 פתחה את הדלת ושתייה נכנסו פנימה. הנאשם בתגובה החל לזרוק את בגדיה של המתלוננת 1 מחוץ לחדר, סטר בפניה בחוזקה והיא נפלה על הרצפה. בהמשך, אחז בראשה וניסה לבעוט בה באמצעות ברכו, המתלוננת 2 שחצצה ביניהם באמצעות גופה ספגה את המכה בפניה וכתוצאה מכך נגרמו לה שני שברים באף.

3. במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים, שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם ובשאלת העונש. שני תסקירים הוגשו. **בתסקיר מיום 7.7.2014** ציין שירות המבחן כי הנאשם הופנה אליו ומוכר לו במסגרת ת"פ 46212-10-13 עת יוחסו לו עבירות של איומים ותקיפת סתם באירוע מיום 13.10.2013 (להלן: **התיק האחר**). במסגרת אותו תיק אחר שולב הנאשם ביום 10.12.2013 בהליך טיפולי "בבית נועם" לטיפול בגברים הנוהגים באלימות זוגית כשלאורך כל ההליך היה נתון הנאשם בפיקוח מעצר. בחלוף חצי שנה, ביום 12.6.2014 השלים הנאשם את הטיפול ובדו"ח סיכום שהתקבל מגורמי הטיפול עלה כי הוא הקפיד ועמד בכללי וחוקי המקום בצורה טובה וביצע את מטלותיו באחריות, שולב בשיחות פרטניות ושיתף בפתיחות בדבר הקשיים עמם התמודד אשר היו בין היתר הגורם לאלימות בה נקט. גורמי הטיפול העריכו כי ההליך הטיפולי צריך וימשיך גם במסגרת המרכז לטיפול באלימות במשפחה שבאזור מגוריו של הנאשם.

בהמשך פרט השירות בהרחבה בדבר עברו ונסיבותיו האישיות של הנאשם אשר נמצא כמי שגדל במשפחה בה נחשף לדפוסים אלימים ונוקשים, וציין כי הטיפול שעבר "בבית נועם" מהווה שלב ראשון בטיפול בדפוסיו הנוקשים ונטייתו

להתנהגות בעייתית בקשר הזוגי. השירות העריך כי השתלבותו בהמשך טיפולי במסגרת "התחנה לשלום המשפחה" עשויה להפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה ועתר לדחות את הדיון בשלושה חודשים לצורך מעקב אחר השתלבותו בקבוצה טיפולית. הבקשה נעתרה ובתסקיר משלים מיום 30.9.2014 עלה כי הסיכון להתנהגות אלימה מצד הנאשם פחת באופן משמעותי וניכר. הנאשם התרשם שירות המבחן גילה תובנות בנוגע לבעייתיות העולה מהתנהגותו, הוא והמתלוננת התגרשו, ובהינתן אלה ובשים לב כי הנאשם נתון בצו מבחן בתיק האחר, סבר השירות כי ולאחר סיום טיפול אינטנסיבי בבית נועם - לצד המשך טיפול ב"תחנה לשלום המשפחה" הסיכוי להישנות העבירה הינו נמוך ומכאן שבא בהמלצה להשית עליו עונש בדמות של"צ בהיקף של 200 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בטיעוניו לעונש עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, ככל וימצא כי יש מקום להליך שיקומי כפי העולה מהמלצת שירות המבחן, וככל והנאשם ימצא מתאים לכך כי אז עונש המאסר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. כן ביקש להשית מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת 2. עמד על חומרת העבירה וטען כי מדובר באלימות ברף הגבוה ביחס לשתי המתלוננות, תוך שהדגיש כי העבירה כלפי מתלוננת 1 נופלת בגדר אלימות בתחום המשפחה שם גובר האינטרס הציבורי על האינטרס של הנאשם להקל בעונשו נוכח הצורך בענישה מוחשית שתכליתה מיגור התופעה. כן עמד על פגיעתה של המאבטחת אשר נחלצה להגנת מתלוננת 1 ונוכח כך נפגעה בעצמה ועד כדי 2 שברים באפה. עוד הוסיפה והדגישה את החומרה המצטברת במעשי הנאשם אשר הגם ששוחרר בתיק זה בתנאים מגבילים, חזר וביצע עבירת אלימות נוספת כלפי אותה מתלוננת.

בתמיכה למתחם העונש אותו עתרה לקבוע, הגיש ב"כ המאשימה פסיקה בעבירות אלימות כלפי בני זוג, כך למשל את **ת"פ 40024-03-12 מדינת ישראל נ' זמיר** (שלום ב"ש, כב' השופט י. עדן) שם הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג, הפרת צו בית משפט, וצרף תיקים בעבירות נוספות של תקיפה סתם כלפי בת זוג, עבירות איומים, ועוד שרשרת עבירות ודינו נגזר ל-18 חודשי מאסר בפועל. כבר עתה אומר כי אין מדובר במתחם ענישה אלא בענישה שנגזרה בין היתר בהתאמה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, אולם בעיקר מריבוי העבירות והרשעות הנאשם בכלל התיקים בהם הורשע, כשלצד זאת נלקח בחשבון עברו הפלילי המכביד בעבירות אלימות. המקרה הנ"ל כמו מרבית המקרים אותם הביא ב"כ המאשימה - אינם דומים למקרה לפניי והם רחוקים מללמד על מתחם הענישה הראוי.

5. **מנגד**, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ועיקר טיעונו נעץ בהליך הטיפולי המוצלח אותו עבר הנאשם במסגרת התיק האחר תוך שהפנה לתסקירים החיוביים בעניינו. תסקירים המלמדים על מי שהפנים הבין את חומרת מעשיו, מי שהתגייס בכל מאודו להליך טיפולי בבעיותיו בתפיסותיו והשקפותיו אשר עיקרם ברקע המשפחה בה גדל. עוד הוסיף וציין את הודאת הנאשם בביצוע העבירות, את החרטה הכנה אותה הביע. עמד על המחירים אותם שילם הנאשם בגין ההליכים המשפטיים בתיק זה ובתיק האחר, את העובדה כי הגם שפוטר ממקום עבודתו, הוא עובד כיום כמחסנאי וממשיך בלימודי המשפטים אותם החל חרף הרשעותיו בדיון.

בתמיכה לטיעוניו ליתן את הבכורה לשיקולי השיקום הגיש את **ע"פ 5291/12 אבו האני נ' מדינת ישראל** - שם נדון ערעור הנאשם שהורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים, גניבה ואיסור משחקים, ודינו נגזר בין היתר לשלושה חודשי

מאסר שירותו בעבודות שירות. בית המשפט העליון בקבלו את הערעור המיר את עונש המאסר בעבודות שירות לצו של"צ בנימוק כי יש מקום לתת ביטוי מובהק להצלחה שנחל המערער בהליך השיקומי בו שולב ולפיכך מצא לנכון לסטות מההתוצאה המתחייבת מיישום מבחן ההלימה בין העונש לחומרת העבירה. עוד הגיש את ע"פ 6058/09 ויצמן נ' מדינת ישראל - שם נדון ערעור הנאשם שהורשע בעבירה של ניסיון לבצע שוד ודינו נגזר בין היתר לשלוש שנות מאסר. בית המשפט העליון קבע כי בשל נסיבותיו המיוחדות של המערער, והעובדה כי כליאתו מאחורי סורג ובריח עלולה להוריד לטמיון את הישגי ההליך הטיפולי אותו צלח - הורה על ביטול המאסר בפועל. בת"פ 13154-11-13 מדינת ישראל נ' א' ג' הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות של אשתו ובאיומים. על פי העובדות הנאשם תפס בצווארה חנק אותה וגרר אותה לעבר המיטה, התיישב מעליה ואיים עליה - הרשעתו בוטלה וניתן נגדו צו פיקוח למשך שנתיים.

הנאשם בדבריו הביע צער וחרטה עמוקה על מעשיו וטען כי לקח אחריות. הוסיף כי סיים הליך טיפולי ב"בית נועם" ששינה את דפוסי התנהגותו, לכך שאיכות חייו השתפרה וכיום ממשיך בהליך פרטני אינטנסיבי ומעמיק.

6. בדיון שנקבע לשמיעת גזר הדין ביום 29.12.2014, הוסיפו הצדדים לטיעוניהם לעונש. ב"כ המאשימה בהשלמה לטיעוניה הדגישה את שיקולי הגמול וההרתעה ואת הצורך המתחייב בהלימה בין חומרת העבירה לעונש, ושבה ועתרה לעונש מאסר שירות בעבודות שירות. ב"כ הנאשם חזר ועמד על ההליך הטיפולי שיקומי אותו עבר החל כבר בחודש דצמבר 2013 ב"בית נועם". הדגיש את נוקשות מסגרת הטיפול בבעיות אלימות במשפחה, והוסיף כי לאחר שהנאשם סיים את ההליך הטיפולי בחודש יוני 2014 הוא עוד שולב בהליך נוסף ב"תחנה לשלום המשפחה" כשבמסגרת זו הוא מתייצב למפגשים מדי שבוע.

מתחם העונש ההולם

7. מצוות המחוקק בסעיף 40ג' (א) לחוק העונשין הינה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותו ביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב' לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, בנסיבות עשיית מעשה העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים. מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם מתחשבת בצורך במאבק באלימות ובפרט כשמדובר באלימות בתוך התא המשפחתי.

לעבירה תקיפת סתם כלפי בן זוג קצב המחוקק עונש מרבי של 4 שנות מאסר ולעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש קצב עונש מרבי של 3 שנות מאסר.

הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים בביצוע עבירות אלימות כלפי בת/ בן זוג הם שלמות הגוף וזכות האדם לאוטונומיה על גופו, כבודו, הביטחון האישי ובכלל זה הביטחון בתוך המערכת הזוגית. חומרת העבירה של תקיפת בת זוג מוצאת ביטוי מיוחד של בתי המשפט בארץ ובכל הערכאות אשר חוזרים ומוקיעים תופעה זו.

הערכים החברתיים המוגנים, הנפגעים בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, הם שלמות הגוף, כבוד האדם

והזכות לביטחון אישי.

בשתי העבירות אותן ביצע הנאשם הוא פגע בערכים חברתיים הנ"ל, פגע במי שהייתה אשתו ובמאבטחת אשר נזקקה לסייע ולהגן על אשתו היא המתלוננת 1. תוצאת המעשים בפרט כלפי מתלוננת 2, שני שברים באף, היא חמורה. והגם שהנאשם לא כיוון לתוצאה זו כלפי המאבטחת, זו ספגה את המכה אשר הייתה מיועדת ומכוונת למתלוננת 1.

8. בחינת העונשים המוטלים על גברים המבצעים עבירות אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוגם, מלמדת על קשת רחבה של עונשים הנגזרים בעיקר מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאותיהן. כך למשל בת"פ **44270-05-14 מ"י תביעות רמלה נ' פלוני** (10.11.2014) הנאשם הורשע בתקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים בכך ששפך על המתלוננת בקבוק בירה דחף אותה, הפילה על המיטה חנק אותה ואיים להרגה, דינו נגזר בין היתר לצו מבחן ומאסרים מותנים.

בת"פ **57165-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני** (17.3.2014) הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוגו בכך שאחז בגרונה הצמידה לדלת, חבט ראשה בדלת ולאחר מכן זרק אותה על הרצפה. דינו נגזר למאסרים מותנים וקנס.

בת"פ **52323-05-13 מ"י תביעות רמלה נ' ק'** (4.11.2013) הושע הנאשם בתקיפה סתם של בת זוגו בכך שבמהלך ויכוח הכה אותה בעורף כתוצאה מכך נפלה וחושה סחרחורת, בהמשך הוסיף וסטר בפניה. דינו נגזר בין היתר ל 2 חודשי מאסר והופעל מאסר על תנאי בן 5 חודשים ובסה"כ 7 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ **11535-04-12 מ"י תביעות צפת נ' חוסיין** (11.7.2012) הורשע הנאשם בתקיפה סתם של בת זוגו בכך שסטר לה פעמיים, משך בשערות ראשה והטיח אותה מחוץ לדירתם. דינו נגזר בין היתר ל 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירותותן שהופעל מאסר מותנה.

גם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש נלמד על קשת רחבה של עונשים **כך למשל, ת"פ 2069-06-12 מדינת ישראל נ' דמוזה** (25.5.2014) הורשע הנאשם לאחר שנשמעו הראיות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את המתלונן בראשו ובכתפיו באמצעות מקל הליכה, כתוצאה נפל המתלונן לרצפה ונפצע בראשו ודימם. דינו נגזר בין היתר ל 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בע"פ **(ב"ש) אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.2013) לאחר שמיעת הראיות הורשעה הנאשמת בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהכתה את המתלוננת באגרוף לפניה ולאחר שנפלה המשיכה להכותה בפנים, כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת פצע באזור הקרקפת, המטומה מתחת לעין וחבלות נוספות, דינה נגזר בין היתר ל 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור הנאשמת על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו.

נסיבות ביצוע העבירות בהן הודה הנאשם מלמדת על החומרה שבמעשיו, על עזות מצח והעדר מורה. הנאשם גם בנוכחות המאבטחת זורק את חפצי אשתו מחוץ לחדר, סוטר על פניה מפילה לרצפה ועוד מוסיף ואוחז בראשה

כשבכוונתו לבעוט בו באמצעות ברכו, כשאת עצמת המכה סופגת המאבטחת אשר הגנה על המתלוננת בגופה. נסיבות המעשים מחייבת תחימת האירוע בענישה ממשית ההולמת את חומרתם. בהינתן האמור סבורני כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם ככזה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, מאסרים מותנים קנס ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כמו; גיל, עבר פלילי, הודאה ולקיחת אחריות, נסיבות חיים קשות או כאלה שיש להן השפעה והשלכה על ביצוע העבירה, שיתוף הפעולה עם רשויות החוק והטיפול ועוד. לאלה ניתן לייחס משקל רב ובעיקר כשלא צפויה סכנה שהנאשם יחזור לסורו או כשקיימת המלצה להליך טיפולי.

הנאשם יליד 1977 ובעברו הרשעה מיום 15.9.2014 בת"פ 46212-10-13 בעבירות של תקיפה סתם - בת זוג ואיומים, עבירות המאוחרות לעבירות בתיק זה, המדובר בתיק האחר במסגרתו שולב הנאשם בהליך טיפולי בבית נועם וכמפורט לעיל.

הנאשם גרוש ללא ילדים, סיים 12 שנות לימוד, תאר בפני שירות המבחן בעיות חברתיות בילדותו שגרמו לתחושות של בדידות וניכור. שירת בצה"ל שירות חלקי כמפעיל ציוד מכני והשתחרר על רקע אי התאמה בשל היעדרות מהשירות. בהמשך בשל מות פתאומי של אביו נטל על עצמו את ניהול העסק המשפחתי שלא צלח, בהמשך השתלב בעבודה כנהג הסעות עצמאי ועבד בתחום כשמונה שנים. בשנת 2012 הכיר את המתלוננת ולאחר תקופה קצרה נישאו. תיאר את הקשר הזוגי כסוער, אשר אופיין בקנאה הדדית נטייה לאובססיביות ותחושתו שאינו מספק רצונותיה וצרכיה. תאר אלימות מילולית הדדית, אולם שלל אלימות פיזית מצדו. לאחר שנעצר, לא חדש את הקשר הזוגי וביום 27.5.2014 התגרש ממנה.

בהתייחסו לביצוע העבירה, נטל אחריות לביצועה והביע חרטה. בשיחה טלפונית שקיים שירות המבחן עם המתלוננת 1, גרושתו של הנאשם, היא תארה מערכת יחסים זוגית אשר התאפיינה בעליות ומורדות, והוסיפה כי האלימות אינה אופיינית לנאשם והסבירה התנהגותו בלחצים בהם היה נתון באותה עת.

חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום ועונשו של הנאשם

10. סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין מאפשר לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום אם מצא כי הנאשם ישתקם או שיש סיכוי ממש לשיקום.

תסקיר שירות המבחן מלמד על נאשם אשר עבר בהצלחה הליך טיפולי "בבית נועם" הליך שהיווה שלב ראשון וחשוב בטיפול בדפוסים נוקשים ונטייה להתנהגות בעייתית בקשר הזוגי. לצד הליך זה הביע הנאשם מוטיבציה להמשך טיפול בדפוסיו האלימים ושולב בהליך טיפולי נוסף ב"תחנה לשלום המשפחה" החל מחודש יולי 2014, כשמסגרת זו אמורה

לסייע בידו לרכוש כלים להתמודדות במצבי לחץ. הנאשם מסר שירות המבחן ומשתף פעולה באופן מלא עם הגורמים הטיפולים ועם קציני שירות המבחן.

על מקומו של הליך השקום אצל נאשמים חזר ועמד בית המשפט העליון לאחרונה ברע"פ 262/14 מוחמד נאשף נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.1.2014). באותו מקרה הורשע הנאשם בעבירות שונות מעניינו (קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף) ודינו נגזר ל 15 חודשי מאסר בפועל. הגם שבית המשפט העליון לא שוכנע כי בנסיבות העניין לא ניתן יהיה להמשיך בהליך הטיפולי בין כותלי בית הסוהר או כי יש בשיקולי שיקומו כדי לגבור על שיקולי הגמול וההרתעה - הוא חזר וקבע:

"שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ב-רע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (16.7.2013) (להלן: עניין הושיאר)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ראו למשל: עניין הושיאר, בפסקה 8 והאסמכתא המובאת שם). לתסקיר שירות המבחן בעניין זה (כמו בעניינים אחרים) "משקל של המלצה בלבד" (עיינו: רע"פ 8176/12 ארהבני'מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 10 (15.11.2012)). בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר."

בע"פ 5291/12 מוחמד אבו האני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.11.2012), נדון ערעורו של נאשם על חומרת העונש בעבירות של דרישת נכס באיומים, גניבה ומשחקים אסורים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור משמצא להעדיף את האינטרס השיקומי על פני אינטרס הרתעת הכלל וקבע:

"אכן, אסור לו לאדם לפגוע בערכים המוגנים שזכו להגנה מיוחדת בחסות המשפט הפלילי. אדם החוטא לערכים אלה, מצופה לשלם את חובו לחברה ולשאת בעונש שקבעה החברה בגין מעשיו. יחד עם זאת, איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חבריה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חבריה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה."

במקרה לפני, הנאשם שולב בהליך טיפולי בבית נועם שהינו בית טיפולי לגברים הנוהגים באלימות זוגית. הנאשם צלח את הטיפול והשתקם, אין מדובר בסיכוי לשיקום אלא בשיקום הלכה למעשה. האינטרס הציבורי נתרם ושיקולי

ההרתעה האינדיבידואלים והקולקטיביים לא נפגעים.

שיקומו של הנאשם, לצד עברו הפלילי הכולל הרשעה אחת בעבירת אלימות כלפי אותה מתלוננת, אשתו בעבר, העובדה כי התגרש מהמתלוננת, בצירוף התרשמותי כי ההליך הפלילי שנוהל נגדו הווה עבורו גורם הרתעה משמעותי כשכל אלה מצביעים על סיכוי קלוש עד אפסי להישנות העבירות - מצדיקים חריגה ממתחם העונש אותו קבעתי.

11. בהינתן האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

הנאשם יבצע של"צ בהיקף 200 שעות במסגרת תכנית "בקריית גנים מרכז קהילה" בסניף "בית מכבי" בראשון לציון בעבודות אחזקה ובפיקוח שירות המבחן. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו ודין מחודש בשאלת העונש. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, ניתן יהיה הדבר להיעשות על ידי שירות המבחן, תוך דיווח לבית המשפט, ללא צורך במתן החלטה.

מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג פשע.

מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירת אלימות מסוג עוון.

קנס בסך 1,000 ש"ח או מאסר למשך 4 יום תחתיו; הקנס ישולם בתשלום אחד מתוך כספים אותם הפקיד הנאשם בתיק מ"ת 32328-05-13 ביום 20.05.2013.

הנאשם ישלם **פיצוי** בסך 6,000 ש"ח למתלוננת 2 (ע"ת מס' 2, הקבטי"ת - ק' ב'). הפיצוי ישולם בתשלום אחד מתוך כספים אותם הפקיד הנאשם בתיק מ"ת 32328-05-13 ביום 20.05.2013 ויועבר למתלוננת על פי כתובתה שבכתב האישום.

הנאשם יחתום על **התחייבות** בסך 3,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם בתוך שלוש שנים מהיום יעבור על עבירות נוספות בהן הורשע. ההתחייבות תחתם תוך 7 ימים בכל בית משפט הסמוך למקום מגוריו של הנאשם ותיסרק לתיק על ידי מזכירות בית המשפט בו נחתם כתב ההתחייבות. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים - יאסר בגין כך למשך 12 יום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן ביום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 7

קלדנית: סימה סקורי שחרור